

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 2 năm 2021

Số 539

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Nhìn đời rất khó khăn tại sao?
- 2) Biến thể của việc làm sẽ ra sao?
- 3) Quy nguyên giềng mối sẽ ra sao?
- 4) Khai thông bằng cách nào?
- 5) Quân bình là sao?
- 6) Các giới phân minh là sao?
- 7) Phân minh đạt thức ở chỗ nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Honolulu, 04-05-2003 4: 00 AM 1) Hỏi: Nhìn đời rất khó khăn tại sao? Đáp: Thừa nhìn đời toàn là điên trước thôi. Kệ: Nhìn xem thể sự thật đa đoan Thể sự mộng lung chuyển mỗi màn Tạo động sai lầm không thấu triệt Tham dâm đủ thứ khó chơn hành.	Honolulu, 05-05-2003 3: 03 AM 2) Hỏi: Biến thể của việc làm sẽ ra sao? Đáp: Luật nhân quả có sắc màu. Kệ: Giềng mối quán thông chuyển sắc màu Quy y thanh tịnh tự tâm giao Duyên lành tự đạt thông giềng mối Thành tâm tu luyện tự giải mau.
Honolulu, 06-05-2003 3: 15 AM 3) Hỏi: Quy nguyên giềng mối sẽ ra sao? Đáp: Thừa quy nguyên giềng mối sẽ an bình. Kệ: Thực hành chánh giác tự khai thông Chuyển hóa thâm sâu đạt một vòng Giềng mối chơn hành quy đạo pháp Thực hành chánh giác tự minh thông.	Honolulu, 07-05-2003 4: 45 AM 4) Hỏi: Khai thông bằng cách nào? Đáp: Thừa khai thông bằng cách quân bình. Kệ: Quán thông bằng sự sáng suốt tịnh Nhập định khai minh rõ tiến trình Diệu diệu minh minh đường giáp tuyến Bình minh khai triển tự tâm hiền.
Honolulu, 08-05-2003 7: 05 AM 5) Hỏi: Quân bình là sao? Đáp: Thừa quân bình là cơ tạng đều thanh tịnh. Kệ: Quân bình cơ tạng hành đều tịnh Các giới phân minh thức đạt siêu Sáng suốt chính mình thông đạt thức Thanh bình tận độ pháp phân đều.	Honolulu, 09-05-2003 1: 20 AM 6) Hỏi: Các giới phân minh là sao? Đáp: Thừa các giới phân minh là mỗi bộ phận một việc rất rõ ràng. Kệ: Phân minh đạt thức rất rõ ràng Chuyển biến vô cùng các giới an Thành đạt duyên lành trong tận độ Bình minh quang chiếu sáng thông hồ.
Honolulu, 10-05-2003 2: 32 AM 7) Hỏi: Phân minh đạt thức ở chỗ nào? Đáp: Thừa phân minh đạt thức ở nơi tâm. Kệ: Duyên lành tự thức tự phân minh Chuyển hóa thâm sâu tự giải sầu Tâm nội không còn đau đớn khổ Thành tâm tu luyện chẳng lo sầu.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 8 (tiếp theo)

...

“*Thế gian học hỏi thấy sai*”: Chúng ta thấy ở thế gian, càng học hỏi thì càng thấy mình sai.

“*Học hoài không hết, học hoài không ngưng*”: Mà học hoài không hết. Học vô cùng tận mà! Ý chí của chúng ta cũng vô cùng tận; phần hồn chúng ta cũng vô cùng tận và hành trình của chúng ta cũng vô cùng tận. Càng học thì càng cần phải học. Cho nên, chơn lý là làm việc nhiều hơn linh căn tại thế. Chơn lý không ngưng, phải làm việc hoài, phải học hoài.

“*Hồn con cũng chẳng được dừng*”: Hồn con cũng không bao giờ dừng chân tại chỗ, phải tiến. Có lười biếng cách mấy, lâm nạn cũng phải thức giấc, phải sửa tu.

“*Hành trình tiến hóa mỗi từng mỗi thanh*”: Trong hành trình tiến hóa, thấy mỗi từng mỗi thanh, mỗi từng mỗi nhẹ, mỗi từng mỗi mở, mỗi từng mỗi dẫn tiến chúng ta.

Muốn có sự sáng suốt đời đời thì phải thực hiện đời đời. Nhiên hậu, mới đạt tới mọi sự thanh nhẹ của nội tâm. Còn nếu chúng ta không chịu tu bổ sửa chữa, làm sao có sự thanh nhẹ trong nội tâm. Nội tâm của chúng ta là trình độ, làm sao bán được, mà ai cho chúng ta được? Chỉ có chúng ta tự hành mới thấy rõ.

Cho nên, trình độ không mua và không bán. Phải sửa để tiến, mới là đúng. Dù cho các bạn ăn học đến đâu đi nữa, nhưng mà tôi đã nói rằng người học giả, người biết học, người biết tu thì thấy rõ mình là người ngu! Không thấy được sự sáng suốt đâu! Khi các bạn cảm thấy mình là người mù, mình mới tiến được. Nếu không cảm thấy mình là người mù, không bao giờ các bạn tiến.

Cho nên chúng ta phải sửa, đừng nói tôi tu một thời gian, đắc đạo, tôi được rồi thôi! Tôi an nhàn! Tôi sung sướng! Không bao giờ có điều đó! Các bạn có làm hình thức bề ngoài đi nữa cũng không gặt được cặp mắt của Thượng Đế. Các bạn không gặt được những người đi trước. Dù các bạn đặt bất cứ điều kiện gì trong hành trình tu tiến, sơn phết ở bên

ngoài, thì những cái đó không có giá trị đối với bề trên. Chỉ nội tâm của các bạn mà thôi! Bằng lòng tự sửa từ trước tới thanh, từ thanh đi tới sự sáng suốt đời đời. Đó mới mong rằng có sự chứng minh của bề trên, để giúp đỡ cho các bạn tiến hóa. Cho các bạn có cơ hội hành trì thực hiện mọi sự sáng suốt. Ứng chiếu trong mọi trạng thái hiện hữu trong cái tiểu vũ trụ của bạn, rồi mới hòa hợp với càn khôn vũ trụ. Lúc đó, các bạn mới ý thức được giá trị đời đời do chính mình khám phá ra mới thấy rõ. Không nên chờ một ai giúp đỡ chúng ta nữa. Chúng ta phải cố gắng hành trì. Nếu không hành trì thì các bạn sẽ bị lôi cuốn bởi trước, rồi kẹt một chỗ không tiến hóa nổi.

Khi các bạn bành trướng ngoại cảnh rồi, thì sự tiến hóa của nội tâm các bạn sẽ đứng tại chỗ, không tiến được! Tôi dám cam kết với các bạn điều này. Chúng ta tu là phải biết lo cho phần hồn, lo bên trong, ý thức sự sáng suốt đời đời sẵn có của chúng ta. Phải hành mới có, không hành không thấy. Cho nên phải hành trì!

Ở thế gian không phải không có người thành công. Đã có rất nhiều vị đã thành công. Tại vì chúng ta nông cạn không thấy rõ. Trình độ không có, rồi không chịu khai mở sự thâm kín đang kẹt trong tâm hồn của chúng ta, thì chúng ta càng ngày càng chậm tiến hơn. Rồi chúng ta chỉ ăn cắp của thiên hạ về lý luận, lấy kinh kệ để xét mình và mình thực hiện như đường lối sáng suốt của tâm kinh. Ngược lại lấy kinh mà nói đủ thứ, luận đủ thứ, xét đủ thứ, rồi bày ra không lối thoát, không thực tiễn được. Những người học và chính ta đã đàm luận đây, đều sai hết rồi. Làm sao dẫn tiến được phần hồn?

Cho nên, phải thâm tu thâm tiến. Thực hiện trong nghịch cảnh, thực hiện trong đời đạo, hành trì trong tiến hóa, nhiên hậu mới thấy rõ sự sáng suốt của bề trên. Những người đi trước không bỏ chúng ta, lưu lại cho chúng ta những gì tốt đẹp cao quý nhất. Chính chúng ta không chịu làm điều tốt đẹp và cao quý, lấy lý này lẽ kia trong một phần tri giác tạm thời. Luận đó và xét đó cho là đúng. Nếu nó đúng đâu còn là chơn lý. Chơn lý là vô cùng tận. Bút viết

không hết, lời tả không xong, chỉ có thanh tịnh mới thấy chơn lý. Mà nếu các bạn không đạt tới thanh tịnh, làm sao các bạn thấy chơn lý. Làm sao các bạn thấy tình thương của người mẹ hiền. Làm sao thấy

tình thương của Ngọc Hoàng Thượng Đế chiếu hóa cho mọi người.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

S, 27/5/03

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con và gia quyến đồng kính chúc Thầy sức khỏe dồi dào, sống lâu trăm tuổi hằng cứu độ chúng sinh trong bể khổ trầm luân. Kính thưa Thầy, đêm qua trong giấc chiêm bao con thấy con ngồi nói chuyện với Thầy thật lâu, khi tỉnh giấc thấy lòng nhẹ vui tất cả phiền não không còn vương mắc, nên bây giờ con không biết viết gì đây, ngoài việc hỏi thăm sức khỏe Thầy và bà Tám. Tuy xa Thầy nhưng lúc nào tâm con cũng nghĩ đến Thầy, thương Thầy nhưng vì sự ăn nói của con không được khéo léo khiến các bạn đồng tu đều phật ý. Con kính mong Thầy thứ lỗi, riêng con trong tâm lúc nào con cũng có ý nghĩ thương Thầy trong tình thương chân thật, con nghĩ chỉ có Thầy mới thấu hiểu cho con thôi.

Con rất muốn được gặp Thầy nhưng rất tiếc con không làm được, con kính mong Thầy miễn chấp cho con vì con không muốn vì chuyện gặp Thầy mà làm cho những người không muốn gặp con sẽ mất vui, thì làm sao họ được hưởng ân điển khi ở bên cạnh Thầy. Thậm chí họ quyết tiêu trừ tẩy xóa những vết tích còn sót lại của những người đã từng bỏ những tấm lòng vì đạo, xóa bỏ những túp lều thô sơ để thay vào đó những kiến thiết mà họ cho là vĩ đại hơn, đáng giá hơn. Con không bao giờ quên câu mà Thầy thường hay nói: Tình đời đen bạc làm sao

vắng?....Con xin dừng bút nơi đây, gia đình con luôn luôn nghĩ đến Thầy và chúng con kính chúc Thầy và bà Tám luôn mạnh khỏe.

Con
VTV

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

S, ngày 9/6/03

T V,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 27/5/03, được biết con và K C đều vắng mặt. Thầy rất muốn xuống núi thăm hai con, rất tiếc không đủ thì giờ. Con và gia đình lúc nào cũng lưu ý đến Thầy. Kỳ tới nếu Thầy có về H K, Thầy sẽ xuống thăm gia đình con. Trong thư con có vẻ buồn trách bạn đạo. Thầy thấy khi nào Thầy nhắc đến hai con thì mọi người đều vui, không biết lý do gì hai con không có mặt. Con đã thấu triệt được hai câu: tình đời đen bạc làm sao vắng, chứng minh con không bao giờ oán trách một người nào dù đối xử xấu với con bằng cách nào cũng dễ tha thứ. Con là người đã tự tu nhiều năm rồi, nên lấy oán làm ân thì mọi việc sẽ vượt qua một cách dễ dãi. Thầy thấy đều quý trọng vợ chồng con. Chúc hai con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 2 tháng 2 năm 1974

Thức giấc chơn hành minh chánh pháp
Giải thông nội tạng trí quan an
Đường đời giả tạm thân không nhiễm
Thực tiến không không rõ niết bàn

Thế gian nhục dục lập màng
Bao vây tâm trạng tiến đàng khó khăn
Công danh vụ lợi lằng xằng
Mỗi tầng mỗi lớp giành ăn đủ bề
Lắm khi thất bại chán chê
Trở về thực trạng hướng về Phật Tiên
Chẳng ai hiểu được tâm hiền
Tham gian vì cảnh đảo điên của đời
Thở than than thở với Trời
Ngài đâu chẳng thấy thấy đời khổ đau
Xét xem từ trước đến sau
Người người tạm sống kết tàu đấu tranh
Giật giành đất nước thừa hành
Chung quy cũng chẳng đạt thành việc chi
Chiến tranh sử ký gằng ghi
Bày cho hậu thế khổ vì đấu tranh
Quên đi hồn vía giáng sanh
Thời gian tạm bợ ta đành phải đi
Phân màu lập thứ tạm ghi
Phần nào cũng vậy ở đi tạm hành
Biết mình sửa đổi đạt thành
Hành thông tự đạt hồn thanh chuyển hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.04 PHẨM KULAVAKA

38. CHUYỆN CON CỎ (Tiền Thân Baka)

Kẻ có trí lờng gạt ...,

...
Cỏ đưa cua đi, trước hết chỉ cho nó thấy cái hồ, rồi đi về phía cây Vanara. Cua nói:

- Nay bạn, cái hồ ở phía này, sao bạn lại đưa tôi đi phía khác?

- Ừ, ta là bạn thân của người, và người là bạn thân của ta. Người tưởng ta là nô lệ của người, nhắc bổng và đưa người đi không sao? Hãy nhìn đồng xương này dưới gốc cây Vanara! Và ta đã ăn tất cả con cá ấy, cũng vậy, nay ta sẽ ăn người!

- Những con cá ấy vì ngu si nên bị người ăn. Nhưng ta sẽ không để người ăn ta đâu. Cua nói. Ta sẽ giết người! Người thật là ngu ngốc! Người bị ta lừa mà không biết. Nếu chết, cả hai cùng chết! Ta sẽ cắt đứt đầu người trước khi ta rơi xuống đất!

Nói xong, cua kẹp chặt cổ cỏ lại như gọng kềm. Với miệng há to, nước mắt từ từ chảy, quá kinh hãi vì sợ chết, cỏ nói:

- Thưa ngài, tôi sẽ không ăn ngài. Hãy cho tôi sống!

- Nếu người hạ xuống và thả ta trong hồ.

Cỏ bay trở lui, hạ xuống hồ, thả cua trên mặt bùn bên bờ hồ. nhưng con cua, trước khi đi

xuống nước, cắt đứt cổ cỏ như con dao cắt một cọng sen.

Vị thần sống ở trên cây thấy sự lạ lùng này, đã làm cho toàn khu rừng vang dậy lời tán thán khi nói lên bài kệ này với âm thanh dịu ngọt:

*Kẻ có trí lờng gạt
Không may bị kẻ gạt,
Con cỏ có trí gạt
Đã bị cua gạt lại.*

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay người thợ may ở Kỳ Viên mới bị người thợ may ở làng lờng gạt. Trong thời quá khứ, vị ấy cũng bị lờng gạt rồi.

Sau khi thuyết pháp thoại này, bậc Đạo Sư kết hợp hai mẫu chuyện và nhận diện Tiền thân:

- Lúc ấy, người thợ may ở Kỳ Viên là con cỏ, người thợ may ở làng là con cua, còn Ta là thần cây.

(còn tiếp)

